

De effecten van de wijziging voor het aantal psychotherapeuten zijn niet in beeld; iets wat ook door de eerdere consultatiereacties wordt onderschreven. De gevolgen voor psychotherapeuten zijn niet goed onderzocht en zeer matig onderbouwd. Op pagina 7 van de memorie van toelichting worden de gevolgen voor de psychotherapeuten geschetst. De omvang van die gevolgen worden voornamelijk gebaseerd op het onderzoek dat SiRM in 2021 heeft uitgevoerd. Op basis van dit onderzoek staat in de toelichting: "Slechts een klein gedeelte, circa 500 psychotherapeuten, bijna 10% van het totaal aantal psychotherapeuten, zal deze stap niet zetten." Er heeft echter helemaal geen brede enquête of raadpleging van psychotherapeuten plaatsgevonden. Uit het advies van SiRM blijkt namelijk dat de conclusie is getrokken op basis van een of twee groepsinterviews met deelname van niet meer dan 10 tot 20 psychotherapeuten (pagina 33, advies 'Stap in de goede richting'). Ook de claim dat die 500 'afvallers' nagenoeg alleen zou gaan om psychotherapeuten die momenteel 60 jaar en ouder zijn is gebaseerd op zo'n groepsinterview. In het advies van SiRM is de zin "De groep die 60 jaar of jonger is, maakt naar verwachting nagenoeg in totaliteit de overstap" niet verder onderbouwd of onderzocht.

Zoals gezegd: de effecten van de wijziging voor het aantal psychotherapeuten zijn niet in beeld; iets wat ook door de eerdere consultatiereacties wordt onderschreven. Dit maakt het zeer aannemelijk dat de wijziging leidt tot een toename van de wachtlijsten:

- Allereerst is de ingeschatte 10% afvallers – 500 psychotherapeuten - een enorme hoeveelheid. In het onderzoek van SiRM staat enkel dat "de betrokken beroepsverenigingen verwachten dat de grote meerderheid van deze behandelaren tijdens de looptijd van de transitieperiode blijven behandelen", maar dezelfde beroepsverenigingen waren ook opdrachtgever. Deze stelling is dus niet extern onderzocht.
- Een deel van de psychotherapeuten, ook onder 60 jaar, hebben geen interesse in de aanvullende richtingen waarin zij zich moeten laten opleiden en vallen daardoor af.
- Psychotherapeuten die wel het opleidingstraject volgen kunnen deze uren niet gebruiken voor contact met hun cliënten en zullen daardoor minder cliënten aannemen. Bovendien zullen zij voor herregistratie ook op langere termijn meer uren nodig hebben voor andere zaken dan contact met cliënten als psychotherapeut. Dit effect is daarmee blijvend.
- De beroepenstructuur wordt onvergelijkbaar met die in de ons omringende landen. In Duitsland bijvoorbeeld bestaat het beroep gz-psycholoog helemaal niet. Het wordt hiermee feitelijk onmogelijk gemaakt om zonder jarenlange scholing als buitenlandse psychotherapeut in Nederland te gaan werken. Psychotherapeuten die buiten Nederland zijn opgeleid en in het BIG-register geregistreerd staan, zijn overigens extra benadeeld door deze wijziging, omdat zij nooit een 'Nederlandse' GZ-psycholoog kunnen worden. Extra bitter is dat zij daardoor opnieuw intensieve scholing moeten volgen, terwijl in hun land van herkomst al hoogopgeleid zijn en in Nederland al vaak een jarenlange aanpassingsstage hebben moeten doorlopen voordat zij aan het werk konden.

De conclusie dat het advies breed wordt gedragen is - in ieder geval voor psychotherapeuten - ten onrechte getrokken.

In het advies van SiRM tenslotte dat er een "kleine" positieve impact is op de kwaliteit. Dat het positieve effect volgens het advies klein is, mist ten onrechte in de derde alinea van pagina 5 van de memorie van toelichting waar alleen over "een positief effect" wordt gesproken. Deze conclusie uit het advies van SiRM is overigens gebaseerd op de inschatting van tweederde van niet meer dan "ongeveer 25 geïnterviewden". Het zou de minister sieren om deze twee punten in de memorie van toelichting te verwerken. Het is een (matig onderbouwde) kleine positieve impact tegenover – in ieder geval voor psychotherapeuten – hele hoge kosten. Ik verzoek u daarom dit wetsvoorstel niet voort te zetten.